תאריך המבחן:

שם הקורס: בחינת סיווג בעברית – 'שער לאקדמיה'

משך הבחינה: 3 שעות

חומר עזר: אין

מבחן סיווג רמה בעברית

בתוכנית 'שער לאקדמיה'

הנחיות לנבחן:

במבחן שלפניכם שלושה חלקים: חלק א – טקסט 1 (20 נק')

חלק ב – טקסט 2 (50 נק')

חלב ג – כתיבה (30 נק')

יש לענות על כל חלקי המבחן.

יש לסמן את התשובות בטופס המיועד לכך.

יש להקפיד על כתב ברור וקריא.

תשובות שייכתבו בכתב שאיננו קריא – לא ייבדקו כלל!

בהצלחה!!!

חלק א – הבנת הנקרא (20 נק׳)

לפניכם טקסט ואחריו 10 שאלות (2 נק׳ לשאלה).

קראו את הטקסט וענו על כל השאלות שאחריו.

מסע הצלופחים

הצלופחים הם דגים מוזרים החיים בנהרות ובאגמים. במראה החיצוני הם דומים לנחשים. על הצד העליון של הצלופח יש סנפיר ארוך שמתחיל מאחורי ראשו ומסתיים בקצה זנבו. מאחר שזה הסנפיר היחיד שלו, צריך הצלופח להשתמש בטכניקה שונה משאר הדגים על מנת לשחות: הוא מתפתל ויוצר סביבו גל הנע לאורך גופו בכיוון זנבו, הצלופח ״רוכב על הגל׳ ודוחף את עצמו קדימה, וכך הוא שוחה. גם הפרשת ריר תמידית מעורו עוזרת לתנועתו של הצלופח, הריר מחליק את גופו ומקל את המגע עם המים בזמן השחייה ובזחילתו על פני קרקעית הים.

הצלופחים חיים מספר שנים במים מתוקים. בתקופה זו הם מרבים לאכול וצוברים בגופם שומן רב. בגיל מסוים, עם התבגרותם, מתעורר בהם כנראה הדחף המיני והם פותחים במסע ארוך. החוקרים שעקבו אחרי הצלופחים גילו שהם יוצאים מנורבגיה, מספרד, ממרוקו, מאיסלנד, מהים התיכון או מהחוף המזרחי של אמריקה הצפונית, אך מקום המפגש הוא אחד – ים סרגאסו באוקיינוס האטלנטי קרוב לאי ברמודה. אלה שמגיעים מאירופה עוברים במשך 6–8 חודשים מרחק של 3,000–4,000 ק״מ, כל זאת כדי ולהתחיל בתהליך שיבטיח דור הֶמְשֵׁך לצלופחים ולהתרבות.

מה מניע את הצלופחים לצאת למסע קשה כל כך? אחד ההסברים מתבסס על ההשערה שכל היבשות היו בתקופה גיאולוגית קדומה גוש אחד. בתקופה מאוחרת יותר נעה יבשת אמריקה באיטיות מערבה והתרחקה משאר היבשות. באותה תקופה קדומה כאשר שני הגושים היו עדיין סמוכים, נמצא כנראה ביניהם ים של מים חמים. זהו מקום מוצאם הקדמון של הצלופחים. מאז התרחקו היבשות מאוד, אך בעונת הרבייה באופן אינסטינקטיבי הצלופחים חוזרים לאותו מקום, והם מתגברים על כל קושי כדי להגיע ״הביתה״.

ענו על השאלות שלפניכם:

1. מהו צלופח?
   א. סוג של דג
   ב. נחש החי בים
   ג. ציפור מים
   ד. כלב ים

2. לפי הטקסט, היכן חיים הצלופחים בשנים הראשונות לחייהם?
   א. במים מתוקים
   ב. במים מלוחים
   ג. במים עמוקים
   ד. במים חמים

3. הצלופחים אוכלים הרבה ומוסיפים שומן כדי:
   א. לצבור כוח למסע
   ב. להתחיל להתרבות
   ג. לשרוד במים הקרים
   ד. לצוף על פני המים

4. מתי מתחיל המסע של הצלופחים?
   א. כשהם מתחזקים ומתבגרים
   ב. כשהם מגיעים לגיל מבוגר
   ג. בסוף החורף כשהקרח מפשיר
   ד. כשהנהרות זורמים לים

5. מהי מטרת מסע הצלופחים?
   א. למצוא בני זוג מאותו סוג
   ב. לסיים את חייהם במקום מוכר
   ג. להתאחד עם בני משפחותיהם
   ד. לחפש אוכל לתקופת החורף

6. למה נפגשים הצלופחים בים סרגאסו ולא במקום אחר?

א. זה המקום שממנו באו אבותיהם

ב. זה המקום שבו הם מרגישים מוגנים

ג. אפשר להגיע לשם בקלות מכל מקום

ד. הם רגילים לחיות בים בין איים

7. למה מזכירים את התקופה שבה היבשות היו מחוברות?

א. לתת הסבר גאולוגי למסע הצלופחים

ב. להוכיח שהצלופחים קיימים אלפי שנים

ג. להמחיש את הקושי במסע הצלופחים

ד. להסביר מדוע חמים המים בים סרגאסו

8. מהו הנושא המרכזי של הטקסט?

א. אורח חייהם של הצלופחים

ב. בגרותם המינית של הצלופחים

ג. מה קרה ליבשות הקדומות

ד. מעקב החוקרים אחר הצלופחים

9. בטקסט יש פעמיים שימוש במירכאות: "רוכב על הגל" ו"הביתה". מה הסיבה למירכאות?

א. הראשון ביטוי והשני לא באמת הבית

ב. הראשון ביטוי והשני שם של משהו

ג. הראשון ציטוט והשני ביטוי

ד. הראשון לא באמת קרה והשני ציטוט

10. בשורות 17 כתוב: "אחד ההסברים מתבסס על ההשערה..." למה הכוונה?

א. יש הסברים נוספים למסע הצלופחים, וזה אחד מהם

ב. יש רק הסבר אחד להשערה על מסע הצלופחים

ג. אין אפשרות לתת הסבר מתאים למסע הצלופחים

ד. אפשר לתת רק הסבר אינסטינקטיבי למסע

חלק ב – הבנת הנקרא (50 נק')

בני נוער גונבים

מעובד מתוך 'הילד שלי גנב? לא יכול להיות', עמוס רולידר, 2010

במעשה הגנבה אדם לוקח דבר ללא רשות מהבעלים של אותו הדבר ואינו מחזיר אותו. הגנבה היא פשע ובכל המדינות בעולם נקבעו עונשים נגד אנשים שנתפסו בגנבה. במדינות המערב שולחים את הגנבים שנתפסו לבתי הסוהר לתקופות של חודשים ולפעמים אף שנים, כדי שיבינו שאסור לגנוב. במדינות האסלאם היה מקובל בעבר לכרות לגנב את היד. העונש הזה נקבע מתוך מחשבה שהיד שלקחה משהו אסור, צריכה להיענש על כך, וגם כדי שהגנב לא יוכל יותר לגנוב באמצעות היד שגנבה בעבר.

מה עושים כאשר הגנבים הם בני פחות מגיל 18, ואולי אינם מבינים שאסור לגנוב? במקרים רבים פותחים לגנבים הצעירים תיקים במשטרה ומביאים אותם לבית המשפט. בבתי המשפט נוהגים להתחשב בגנבים הצעירים מתוך תקווה שהגנבה קרתה פעם אחת, ולא תקרה יותר. הגנבים המתבגרים יבינו כמה חמור היה המעשה, ולא יעשו זאת שוב. אולם, במקרים של בני נוער שגונבים שוב ושוב, מוציא אותם בית המשפט מהבתים של ההורים ושולח אותם למוסדות חינוך מיוחדים, שהם שילוב של בתי ספר ובתי כלא. מצד אחד, בני הנוער לומדים שם לבחינות הבגרות בתקווה שישתקמו ואף יגיעו ללימודים גבוהים. מצד שני, בני הנוער חיים במסגרת דומה מאוד לבית הסוהר. אסור לעזוב את המוסד ללא רשות, הם צריכים ללבוש מדים מיוחדים ובמשך כל היום הם עוברים ממקום למקום לפי ההוראות של המדריכים. המדריכים דואגים להעסיק אותם בלימודים ובעבודה כל היום ולא נותנים להם כמעט זמן פנוי כדי שיבינו שהם חיים במסגרת שאינה חופשית כי הם פשעו.

לפי מחקרים שנערכו בארץ ובעולם על בני נוער שגונבים, התופעה מתחילה כבר בילדות, בתוך המשפחה, כבר בגיל צעיר יש ילדים שגונבים מההורים שלהם. ילדים אחרים גונבים מחבריהם או מבתי הספר שלהם, כמו בסיפור הבא שפורסם בעיתון: גיא חזר הביתה ונכנס לחדרו במהירות. מופתעת וסקרנית נכנסה אימו אחריו לחדר וראתה כי הניח בפינה כדורסל אשר לא היה מוכר לה. "של מי הכדור הזה?" ביקשה האם לדעת. "שלי. מצאתי אותו ברחוב". "מצאת אז הוא שלך?" הגיבה יעל, אימו, בטון מתפלא. היא הסבירה לבנה כי העובדה שמצא את הכדור במקום ציבורי לא הופכת אותו לשלו וכי ההתנהגות הנכונה מצידו כאשר "מצא" את הכדור הייתה לנסות למצוא את בעליו, שבוודאי מחפש את הכדור שאיבד. גיא סירב לקבל את מה שאמרה אימו, והוא ניסה להסביר לה כי הכדור ה"אובד" הוא כעת רכושו כי "אני מצאתי אותו". באותו לילה נדדה שנתה של יעל ולאחר התייעצות עם שי, בעלה,

התקשרה בבוקר לבית הספר וביקשה לדבר עם המורה לחינוך גופני. היא סיפרה לו על הכדור שבנה הביא הביתה. המורה בדק ודיווח לה לאחר דקות ספורות כי על פי תיאורה ועל סמך הבדיקה שעשה הכדור אכן שייך לבית הספר ונלקח ללא רשות, כלומר הכדור נגנב מבית הספר על ידי גיא.

הבעיה האמיתית התעוררה לאחר הגילוי שגיא גנב את הכדור ויעל החזירה אותו למורה לספורט. בית הספר רצה להעניש את גיא ולהפוך את המקרה לדוגמה כיצד אסור להתנהג. ואילו, גיא שהרגיש שהשפילו אותו לפני כל חבריו, לא הסכים להגיע יותר לבית הספר ורצה שירשמו אותו לבית ספר חדש. הוא אמר לאימו שהוא שונא אותה על מה שעשתה לו וכי לעולם לא יסלח לה. לאחר שעבר בית ספר, הלכה המשפחה לטיפול פסיכולוגי משפחתי כדי להתמודד עם האירוע.

התופעה של ילדים הגונבים חפצים נפוצה יותר ממה שחלק מאיתנו, ההורים, מוכן להודות. ילדים רבים לוקחים חפץ מהילקוט של החבר ללא רשותו, או חוזרים הביתה מבילוי בבית החבר עם צעצוע לא שלהם. ילדים גם לוקחים ללא רשות חפצים השייכים למתנ"ס או לביה"ס, סוחבים בעורמה ממתקים מהמכולת או לוקחים כסף מהארנק של אבא או אימא. הם לא מבינים שזהו פשע, הם חושבים שמותר להתנהג כך, ובמקרה הטוב הם טוענים שזהו 'מעשה שובבות' שכל הילדים עושים.

חלק גדול של ההורים מגלה פתאום כי התופעה אינה חד־פעמית וכי ילדם "לוקח ללא רשות באופן קבוע". הורים אלו חשים מבוכה, בושה ואף חשש לשתף את הקרובים להם בכך. לכן, הורים אלה גם אינם פונים לקבלת עזרה מקצועית וכמעט תמיד מגיבים באופן רגשי מאוד כאשר מדברים איתם על הבעיה ולעיתים אף מסרבים לשתף פעולה בטיפול בילדים. התגובות הללו של ההורים לא רק שאינן מסייעות ללמד את הילדים מהו ערך היושר, אלא לרוב גם מזיקות לילדים ולעיתים אף פוגעות בחיי המשפחה כולה.

המחקר בנושא מצא כי ההורים מתחלקים לחמישה סוגי הורים, לפי אופן הטיפול שלהם בבעיה זו של ילדים גונבים. הסוג הראשון הוא של ההורים המתעלמים. ההורים המתעלמים לא מתייחסים לבעיה כלל. הם אינם מדברים עליה, אינם מענישים את הילדים וחיים כאילו הבעיה לא קיימת. הסוג השני הוא של ההורים המחפים על הילד. הורים אלו מחזירים את הגנבות לבעלים, ולעיתים אף מציעים כסף כפיצוי. הם עושים הכול כדי שהאנשים שגנבו מהם לא יתלוננו על הגנבה ולא יספרו שהילד שלהם גנב. הסוג השלישי הוא של ההורים הסלחניים, שמחזירים את הגנבות לבעלים, ומסבירים לילד ש'זה לא בסדר', אבל גם צוחקים ואומרים שזה יעבור עם הגיל. הסוג הרביעי של ההורים הם ההורים הכועסים והמפחידים שצועקים

על הילד שגנב, מעליבים אותו וגם מכים אותו כדי שיבין שאסור להתנהג כך. הורים אלו פוגעים בילד שלהם כי הם מרגישים שהילד פגע בהם בכך שהוא גנב. כל ארבעת הסוגים של ההורים הללו מטפלים בילד שגנב באופן לא נכון שלא יעזור לו לתקן את ההתנהגות הלא רצויה.

הסוג החמישי של ההורים הם ההורים שמבינים שיש לילד בעיה שצריך לטפל בה ללא כעס אבל באופן קבוע ובלי לוותר. צריך להסביר לילד שאסור לגנוב דברים, גם אם הוא מאוד רוצה אותם. צריך לגרום לילד להבין שכמו שלא היה רוצה שיגנבו ממנו, כך אסור לו לעשות זאת לאחרים. ההורה צריך ליצור הזדמנויות לתת לילד להחזיר דברים שאינו שלו, וכאשר הילד מתנהג באופן ישר, ההורה צריך לתת לו מחמאות רבות על ההתנהגות הטובה שלו כדי שלילד יהיה נעים להתנהג באופן מוסרי ובוגר והוא ימשיך להתנהג כך.

שאלות:

1. בארצות האסלאם התייחסו לגנבים בעבר כך –

א. חתכו את כפות ידיהם של הגנבים כדי שלא יוכלו לגנוב עוד

ב. המערב למד מארצות האסלאם שצריך להעניש גנבים

ג. חתכו את כפות ידיהם של כל הפושעים

ד. הענישו את הגנבים בדומה למה שעושים היום בארצות המערב

2. מה משמעות המילה 'להתמודד' בשורה 39 :

"הפסיכולוג עזר למשפחה כולה להתמודד עם האירוע"

א. לטפל

ב. להילחם

ג. להיאבק

ד. להשלים

3. משמעות צירוף "בתקווה שישתקמו" המילים בשורה 13 היא –

א. מתוך רצון שיתקנו את חייהם

ב. מתוך רצון שישלימו עם הוריהם

ג. מתוך רצון שיפסיקו להיות פושעים

ד. מתוך רצון שיקוו לעתיד טוב יותר

4. יעל ושי, ההורים של גיא, הם הורים מהסוג –

א. הם לא שייכים לסוג אחד, אלא לכמה סוגים

ב. סוג ההורים שמחזיר את הגנבה לבעלים שלה

ג. סוג ההורים שכועס מאוד ומשפיל את הילד

ד. סוג ההורים שלא יודע איך לטפל בבעיה

5. הסיפור על גיא מוכיח לנו שלהורים יש תפקיד חשוב בגנבות הילדים כי –

א. ההתנהגות של ההורים לאחר שהילדים גנבו, מדגימה לילדים מהו ערך היושר

ב. ההתנהגות של ההורים לאחר שהילדים גנבו, מראה לילדים מהו היחס החברתי כלפי גנבה

ג. ההתנהגות של ההורים לאחר שהילדים גנבו, משייכת אותם לאחד מחמשת סוגי ההורים

ד. ההתנהגות של ההורים לאחר שהילדים גנבו, מנבאת אם הילדים יהיו פושעים כשיגדלו

6. בחרו את התשובה שתוכנה הוא הדומה ביותר למשפט בשורה 40: "התופעה של ילדים הגונבים חפצים נפוצה יותר ממה שהורים מוכנים להודות"

א. הורים לא מוכנים לומר שילדים גונבים במקרים רבים

ב. ילדים גונבים חפצים כי ההורים שלהם לא מוכנים יותר לטפל בכך

ג. הורים לא מוכנים להודות שהילדים שלהם גונבים

ד. ילדים גונבים חפצים כי ההורים שלהם שייכים לסוג ההורים שמתעלמי מהבעיה

7. בני נוער מגיעים למוסדות סגורים לטיפול בנוער גונב כי –

א. הם נתפסו מספר פעמים בגנבות

ב. כדי לעשות בחינות בגרות באווירה שרחוקה מפשעים

ג. יש להם תוכניות להיות פושעים בבגרותם

ד. כל התשובות נכונות

8. על סמך הנאמר בטקסט על ילדים ובני נוער גונבים ניתן להבין כי –

א. יש להיאבק בתופעת הגנבות כבר בגיל קטן

ב. יש להתחיל את הטיפול מההורים של הילדים שגונבים

ג. יש ליצור קשר עם בתי הספר כדי שיהיו מודעים לבעיית הגנבות

ד. יש לחנך את הילדים להבדיל בין 'סחיבות' לבין גנבות

9. למה הכוונה במילה 'במסגרת' בשורה 18:

א. במוסד חינוכי

ב. בבית כלא

ג. במשטרה

ד. בבית ספר

10. לפי הטקסט, מחקרים מצאו שבעיית הגנבות מתחילה בילדות ועלולה להגיע לפשיעה לפשיעה אצל בני הנוער. אם כך מדוע יש ארבעה סוגי הורים שלא מטפלים בכך כהלכה?

א. ההורים אינם מכירים את המחקרים ונבוכים להודות בבעיה

ב. ההורים כועסים על הילדים ופוחדים להודות באמת לפני המשפחה והחברים

ג. גם הורים שמכירים את המחקרים מתקשים להבין שבגיל צעיר זו בעיה

ד. ההורים מנסים כמיטב יכולתם לפתור את הבעיה בלי לפגוע בילד ובאנשים שהוא גנב מהם

11. כאשר ההורה נותן מחמאות לילד על התנהגות ישרה הילד מרגיש –

א. שכדאי לו להמשיך להתנהג באופן זה

ב. שכדאי לו להיות ישר כדי שיתנו לו מה שהוא רוצה

ג. שכדאי לו לעשות מה שההורים שלו רוצים כדי לקבל מהם מתנות

ד. שכדאי לו להתנהג כך כדי שהחברים שלו יבינו שהוא כבר לא גנב

12. בחרו את התשובה שתוכנה הוא הדומה ביותר למשפט בשורה 27: "באותו לילה נדדה שנתה של יעל ולאחר התייעצות עם שי, בעלה, התקשרה בבוקר לבית הספר"

א. יעל טלפנה לבית הספר בעקבות שיחה שהייתה לה עם שי על הגנבה של גיא

ב. יעל התקשרה לבית הספר מפני שלא הצליחה לישון כל הלילה בגלל הגנבה של גיא

ג. יעל טלפנה לבית הספר כי עבר עליה לילה קשה לאחר הגנבה של גיא

ד. יעל התקשרה לשי, בעלה, כדי לקבל עצה מה צריך לעשות עם גיא

13. מצאו מילה דומה במשמעות למילה המודגשת במשפט הבא בשורה 46: "חלק גדול של ההורים מגלה פתאום כי התופעה **אינה חד־פעמית**"

א. יותר מפעם אחת

ב. הרבה פעמים

ג. אחת הפעמים

ד. פעם אחת

14. לפי הפסקות הראשונות בטקסט, אם גיא היה מגיע לבית המשפט, הוא היה –

א. גיא היה מקבל אזהרה להפסיק לגנוב

ב. גיא היה נשלח למוסד מיוחד כדי שיפסיק לגנוב

ג. גיא היה מקבל עונש חמור על גנבת הכדור מבית הספר

ד. כל התשובות נכונות

15. משמעות צירוף המילים "מסרבים לשתף פעולה" בשורה 49–50 היא –

א. לא מסכימים לטפל

ב. מסבירים את הפעולה לילד

ג. לא מדברים על הנושא

ד. מסבירים את הפעולה לסביבה שלהם, למשפחה ולחברים

16. סוג ההורים המחפים מתנהג באופן –

א. שמנסה למנוע מהילד לקבל עונש

ב. שמעוניין לגרום לאנשים שגנבו מהם לאהוב את הילד

ג. שרוצה יחסים טובים עם הילד והסביבה

ד. שלא מוכן שהילד יקבל טיפול

17. בחרו את התשובה שתוכנה הוא הדומה ביותר למשפט בשורה 67 : "צריך להסביר לילד שאסור לגנוב דברים, גם אם הוא מאוד רוצה אותם."

א. אף על פי שהילד מעוניין בחפץ, עליו לדעת להתאפק ולא לגעת בו

ב. על אף הרצון לגנוב, הילד צריך להפסיק זאת

ג. גם כאשר לילד מתחשק לקחת משהו, הוא צריך לזכור את ההסבר של ההורים שלו

ד. ההורים מסבירים לילד מדוע אסור לגנוב אף אם הילד מאוד רוצה לעשות זאת

18. משמעות המילה 'בעורמה' בשורה 43 היא :

א. בלי שירגישו בהם

ב. באופן מהיר

ג. ללא התרגשות

ד. באופן יהיר

19. לפי מחקרים שונים, למבוגרים שגדלו במשפחות עניות עם בעיות בין ההורים יש סיכוי גדול יותר להגיע לבתי סוהר –

א. לפי הטקסט, ילדים ובני נוער שגונבים שייכים למגוון משפחות, עשירות ועניות

ב. לפי הטקסט, ילדים ממשפחות עניות שאין להם כסף לקנות כדורים, יגנבו אותם מבית הספר

ג. לפי הטקסט, יותר בני נוער ממשפחות עניות מגיעים למוסדות מיוחדים בגלל גנבות

ד. לפי הטקסט, דווקא ילדים ממשפחות עשירות חושבים שאפשר לקחת כסף מהארנק של ההורים

20. משמעות הצירוף 'הכדור האובד' בשורה 28 היא –

א. הכדור הגנוב שכאילו הלך לאיבוד

ב. הכדור הגנוב שבית הספר איבד

ג. הכדור שגיא מצא

ד. הכדור שגיא גנב

21. אם גנבים בני פחות מגיל 18 אינם מבינים שאסור לגנוב, אז מדוע יעל כעסה על גיא שגנב את הכדור?

א. יעל ניסתה לחנך את גיא כדי שילמד מהו הדבר הנכון במקרה זה

ב. יעל לא ידעה שאסור להאשים בני נוער בגנבה כי הם אינם מבינים שאסור לעשות זאת

ג. יעל בדקה של מי הכדור כי רכוש בית הספר היה חשוב לה

ד. יעל היא לא שוטרת ולא שופטת, היא לא הבינה איך לטפל בגיא שגנב את הכדור

22. על פי הטקסט, כל בני הנוער שגונבים היו ילדים גנבים?

א. לא, אבל בעיית הגנבות עלולה להתחיל בגיל צעיר, בילדות

ב. כן, כל בן נוער שמגיע לבית המשפט גנב דברים בילדותו

ג. לא, זוהי בעיה כללית של בני הנוער ממשפחות מסוימות

ד. כן, בני נוער מתחילים לגנוב כבר בבית הספר היסודי

23. בחרו את התשובה שתוכנה הוא הדומה ביותר למשפט בשורה 62–63: "הורים אלו פוגעים בילד שלהם כי הם מרגישים שהילד פגע בהם בכך שהוא גנב"

א. הילד גרם להורים שלו לסבול ולכן הם מחזירים לו

ב. ההורים רק רוצים שהילד ייפגע כדי שיבין שהוא פגע בהם

ג. הילד פגע בכל המשפחה ומשום כך ההורים פוגעים בו

ד. ההורים נפגעו וכתוצאה מכך הם מחפשים עונש הולם לילד

24. גיא הרגיש שיעל השפילה אותו והוא כעס עליה כי –

א. יעל חשפה את גנבת הכדור מבית הספר

ב. יעל דיברה עליו עם המורה שלו לספורט

ג. יעל פרסמה ברשת החברתית את גנבת הכדור מבית הספר

ד. יעל סיפרה את סיפור הגנבה לשי, אבא שלו

25. המשותף לשלושת סוגי ההורים הראשונים בהשוואה לסוג ההורים הרביעי הוא:

א. שלושת סוגי ההורים הראשונים לא גורמים לילד נזק רגשי

ב. סוג ההורים הרביעי פועל מהרגש בלבד

ג. שלושת סוגי ההורים הראשונים טובים לילד והסוג הרביעי רע כלפיו

ד. סוג ההורים הרביעי הוא הבעייתי ביותר

חלק ג – פרק כתיבה (30 נק׳)

לפניכם שני נושאים לבחירה. בחרו באחד מהם וכתבו עליו חיבור.

בכתיבתכם הקפידו על מבנה ברור ורציף, קישוריות משפטים תקניים.
מצורפים דפי טיוטה לכתיבת ראשי פרקים.
את החיבור לבדיקה כתבו בדף המיועד לכך – באופן מרווח, בכתב יד קריא ובדף נקי.
אורך החיבור 15 עד 20 שורות.

נושאים:

1. מחקרים רבים קובעים שהאינסטגרם הוא הרשת החברתית המזיקה ביותר כי התמונות שאנשים מעלים לשם אינן אמיתיות ועוברות פוטושופ. כמו כן האינסטגרם של המפורסמים מעורר בנו תחושה שהחיים שלנו אינם טובים מספיק כמו החיים שלהם.
הסבירו טענה זו, כתבו האם אתם מסכימים לטענה זו או לא. נמקו את טענתכם מתוך התבססות על הניסיון האישי שלכם עם הרשתות החברתיות באופן כללי ועם האינסטגרם בפרט.
2. בשנים האחרונות אנו עדים להרס הטבע, להתמעטות בעלי החיים, להיעלמות סוגים מסוימים של ציפורים וצמחים. אחת הסיבות לכך היא יחסו של האדם אל הסביבה שבה הוא חי. המדינה משקיעה תקציב רב בהסברה לבני נוער על חשיבות השמירה על הסביבה. מה דעתכם על השקעת תקציבים אלו? האם הם משיגים את מטרתם? אילו דרכים נוספות תוכלו להציע לפתרון הבעיה המתוארת?

חיבור לבדיקה

טיוטה:

טיוטה

חיבור לבדיקה